

No. 1, 1385/2006 Spring & Summer

Mineral chemistry and whole rock geochemistry evidences of the differentiation in the Karaj Dam basement igneous rocks

D. Esmaeily, M.V. Valizadeh, Z. Noorolahi, A. Kananian

School of Geology, University College of Science, University of Tehran, Tehran, Iran E-mail: esmaili@khayam.ut.ac.ir

(Received:26/6/2005, received in revised form:7/2/2006)

Abstract: Igneous rocks of the Karaj Dam basement are mainly composed of gabbro, diorite and monzodiorite-monzonite which are locally penetrated by the quartz-monzonitic dikes. The upper and lower margins of the pluton, which has gabbroic composition, show porphyritic texture (chilled margin). The porphyritic texture in chilled margin gradually changes to the equigranular gabbro, diorite monzodiorite-monzonite. The mineral chemistry and (electron microprobe analysis) of the plagioclase and pyroxene in various rock samples from lower contact chilled towards the upper parts suggesting differentiation processes. The Mg[≠] of the pyroxene and An% of plagioclase of the contact chilled samples can be used as an indication of the original magma and plotted between the gabbro and monzonitic samples. In addition, increasing of the Mg[≠] within the whole rock samples from the upper of contact chilled, in comparison to the lower one, suggests elements differentiation by the gravity diffusion. Moreover, Na₂O, K₂O and incompatible elements increase and MgO, Fe₂O₃ (tot), CaO and compatible elements decrease with the progress of the magma differentiation. The samples in the Log Ni-Log La and Log Ni-Log Zr diagram plot almost as straight horizontal line, which confirms occurrence of the magma differentiation.

Keywords: *differentiation, Karaj Dam, mineral chemistry, geochemistry, chilled margin, Iran.*

[Downloaded from ijcm.ir on 2025-07-15]

شمارهٔ ۱، بهار و تابستان ۸۵، از صفحهٔ ۱۵۳ تا ۱۷۶

شواهد شیمی-کانیشناسی و شیمی سنگ کل در تفریق سنگهای آذرین بنیان سد کرج

داريوش اسماعيلي، محمدولي وليزاده، زينب نورالهي، على كنعانيان

دانشکده زمین شناسی، پردیس علوم دانشگاه تهران پست الکترونیکی: esmaili@khayam.ut.ac.ir

(دریافت مقاله ۱۳۸۴/۴/۵، دریافت نسخه نهایی ۱۳۸۴/۱۱/۱۸)

چكیده: سنگهای آذرین بنیان سد كرج بیشتر از گابرو، دیوریت و مونزودیوریت – مونزونیت تشكیل شدهاند كه به صورت موضعی به وسیلهٔ دایكهای تأخیری قطع شدهاند. حاشیههای بالایی و پائینی این مجموعه دارای بافت پرفیری (حاشیهٔ انجماد سریع) با تركیب گابرویی بوده كه از پائین به بالا به تدریج به گابرو همساندانه، دیوریت و سپس مونزودیوریت – مونزونیت تغییر می یابد. نتایج تجزیه شیمیایی الكترون میكروپروب پلاژیوكلازها و پیروكسنهای انواع مختلف سنگهای موده مالا به تدریج به گابرو همساندانه، دیوریت و سپس مونزودیوریت مونزونیت مختلف سنگهای مود میگروپروب پلاژیوكلازها و پیروكسنهای انواع مختلف سنگهای مورد مطالعه از حاشیه پائینی به سمت بالا نشان دهندهٔ یک فرایند تفریقی است، به طوری كه نمونههای حاشیهٔ انجماد سریع كه نشان دهندهٔ تركیب اصلی ماگمای اولیه مختلف سنگهای مورد مطالعه از حاشیه پائینی به سمت بالا نشان دهندهٔ تركیب اصلی ماگمای اولیه مختلف سنگهای مورد مطالعه از حاشیه پائینی به سمت بالا نشان دهندهٔ تركیب اصلی ماگمای اولیه منت، به طوری كه نمونههای حاشیهٔ انجماد سریع كه نشان دهندهٔ تركیب اصلی ماگمای اولیه گابرویی هستند. به علاوه افزایش $\frac{1}{Mg}$ پیروكسن نمونههای حاشیهٔ بالایی است دارای $\frac{1}{Mg}$ (در پیروكسن نمونههای حاشیهٔ انجماد سریع كه نشان دهندهٔ تركیب اصلی ماگمای اولیه نیویی وی موزونیتی و است به حورت انتشار گرانشی. همچنین با پیشروی است دارای رازی آیزی موای الای الای است دارای موانه ای اینی مؤید تفریقی است به صورت انتشار گرانشی. همچنین با پیشروی انوریق، و ایم این و ایم این و ایم و مورد مولایه و در مورد مالایه در نمودارهای در یک خط نسبتا مستقیم و تقریباً افقی كه نشانهٔ فرایند تفریق است قرار میگیرند. استورار می ایوا در یک خط نسبتاً مستقیم و تقریباً افقی كه نشانهٔ فرایند تفریق است قرار می گیرد.

واژههای کلیـدی: سـد کـرج - حاشـیهٔ انجمـاد سـریع - شـیمی کـانی شناسـی - تفریـق ژئوشیمی.

مقدمه

منطقهٔ مورد مطالعه در شمال شهرستان کرج و در محدودهٔ جغرافیایی '۵۰ ۵۰ تا ۱۵۱ ۵۱ ۵۱ طول شرقی و '۵۰ ۵۳ تا ۵۱ [°]۳۹ عرض شمالی قرار دارد که جادهٔ آسفالته کرج- چالوس نیز آنرا قطع میکند. منطقهٔ سد کرج به دلیل موقعیت خاص زمین-شناسی و به ویژه وجود مقطع نمونهٔ ائوسن در البرز (سازند کرج) همواره مورد توجه زمین شناسان ایرانی و خارجی بوده است. به عنوان مثال میتوان به کارهای ریویر[۱]، بیلی و همکاران [۲]، گانسر [۳]، دلنباخ[۶]، زرعیان - فیاض[۵]، و ددوال [۶]، اشاره کرد. از نظر چینه شناسی مقالات ریویر را میتوان مقالات اساسی و راهنمای مناسبی به حساب آورد. مقالهٔ زرعیان - فیاض [۵] نیز توصیف صرفاً سنگ شناسانهای است از توده سنگهای آذرین منطقه، و رسالهٔ دکتری ددوال [۶] توصیف کنندهٔ سازند کرج است. ولیزاده [۷] و نورالهی [۸] نیز به بررسی سنگشناختی و ژئوشیمی سنگهای آذرین بنیان سد کرج پرداختهاند.

هدف از این پژوهش بررسی فرایند تفریق درسنگهای آذرین این منطقه با استفاده از دادههای صحرایی، کانیشناسی، بافتی و نتایج تجزیه الکترون میکروپروب کانیهای پیروکسن و پلاژیوکلاز و شیمی سنگ کل است.

زمین شناسی عمومی

سنگهای آذرین بنیان سد کرج بخشی از چارگوش نقشهٔ زمین شناسی ۱:۲۵۰۰۰ شمال غرب تهران و ۱:۲۵۰۰۰ شمال غربی کرج را به خود اختصاص دادهاند. از نظر چینه شناسی این سازند از کرج که خود به صورت نا پیوستهای روی تهنشستهای لیاس (سازند شمشک) و زیر کنگلومراهای سرخ نئوژن قرار دارد، تزریق شدهاند (شکل ۱). چشمگیرترین گسل موجود در منطقه گسلی است واقع در شمال محور ناودیس آدران و تقریباً به موازات آن که از ده خوزان کلاو و جنوب ده بریانچال می گرد.

سنگشناسی توصیفی و کانیشناسی

با توجه به مشاهدات صحرایی و سنگشناسی، سنگهای آذرین تودهٔ نفوذی بنیان سد کرج از حاشیهٔ پائینی به سمت بالا، به بخشهای حاشیهٔ انجماد سریع (گابروی پرفیری) پائینی، گابرو، دیوریت، مونزونیت و سپس حاشیهٔ انجماد سریع (گابروی پرفیری) بالایی قابل تقسیماند.

گابروی پرفیری (حاشیهٔ انجماد سریع)

این سنگها در کرانههای بالایی و پایینی تودهٔ نفوذی بنیان سد کرج قرار دارند و معمولاً نسبت به تودهٔ اصلی تیرهتر بوده و در نمونهٔ دستی بلورهای پلاژیوکلاز کلسیک در یک متن ریزدانهٔ خاکستری تیره مشاهده میشوند. زیر میکروسکوپ بافت اصلی این سنگها پرفیری دیده میشوند و بلورهای درشت خودشکل تا نیمه شکلدار پلاژیوکلاز و پیروکسن در یک زمینهٔ ریزدانه متشکل ازمیکرولیتهای پلاژیوکلاز و ریز دانههای پیروکسن قرار گرفتهاند (شکل ۲۸). این سنگها به سمت داخل، درشتدانه و به تدریج دانهها با بافت همساندانه دیده میشوند.

پلاژیـوکلاز با ماکـل تکـراری و دوتـایی تکـراری (آلبیت-کارلسـباد) در حـدود ۲۵٪ معتن سـنگ را تشـکیل داده است. انـدازهٔ ایـن کـانیها در زمینـهٔ ریـز بلـور در حـدود ۲۵٪ میلیمتر و درشت بلورهـای آن بـه ۵ میلیمتر میرسد. بـر اسـاس نتایج آنـالیز میکروپروب الکترونـی (جـدول ۱) ترکیب پلاژیوکلازهـا درحـد لابرادوریت-آنـدزین (۲۰۹۰–۱۹۲۸) است. پیروکسـن بـه صـورت خودشـکل و نیمـه شـکلدار و در مـواردی ماکـلدار دیـده می شود. این کـانی از نـوع اوژیت است و فراوانی آن بـه ۲۵٪ حجمی میرسد. بـر اسـاس می شود. این کـانی از نـوع اوژیت است و فراوانی آن بـه ۲۵٪ حجمی میرسد. بـر اسـاس نتـایج آنـالیز میکروپـروب الکترونــی، ترکیــب ایــن کـانی درحــد (۹. دو ۲۰۹۵ داین ۲۰۱۵ در ۲۵۰ ۷۵ ۲۵ ۲۰ ۲۵ ۲۰ در ماکر ۲۵ است ۲۰ کرانههای گرد شـدهٔ ایـن کـانی در اثـر واکـنش بـا آبگـون اطـراف در اوایـل زمان تزریـق توده و رشـتههـای ظریف اورالیت و کلریت نیـز حاصـل دگرسانی آن باشـند. همچنـین دانههای خودشکل الیوین ایدنگسیتی شده بـه همـراه دانـههای کوچـک کـوارتز بـه صورت دانههای خودشکل الیوین ایدنگسیتی شده بـه همـراه دانـههای کوچـک کـوارتز بـه صورت متضاد با هم در متن سـنگ مشـاهده می شوند کـه نشـانهٔ فراینـد تبلـور نامتعـادل در حالت انجمـاد سـریع است. آپاتیت، اسـفن و کـانیهـای کـدر اجـزای فرعـی و کلریـت، کلسـیت، متضاد با هم در متن سـنگ مشـاهده می شوند کـه نشـانهٔ فراینـد تبلـور نامتعـدل در حالت دانههای دگرسـانی ایـن یایـدوت و پرهنیـت بـه عنـوان کـانیهـای دگرسـان ایـن سـنگها اکسـید آهـن، سریسـیت، اپـدوت و پرهنیـت بـه عنـوان کـانیهـای دگرسـان ایـن سـنگها محسوب می شوند.

بخش گابرویی

این سنگها با رنگ تیره و بافت همساندانه در بخش زیرین توده و بلافاصله بالای بخش گابروی پرفیری (انجماد سریع) قرار دارند و مرز آنها کاملا تدریجی است. کانیهای کدر اصلی به ترتیب فراوانی شامل پلاژیوکلاز و پیروکسن و کانیهای فرعی شامل آپاتیت ، اسفن، اپک و به ندرت آلکالی فلدسپار و بیوتیت هستند (شکل ۲B).

پلاژیوکلاز در حدود ۶۰ درصد از حجم سنگ را اشغال کرده و اندازهٔ آن تا ۶ میلیمتر می رسد که نشانگر زمان مناسب برای تبلور آن است. این کانی گاهی دارای منطقه بندی عادی است که می تواند گویای تزریق ماگما به اعماق کم و سرعت بالای تبلور باشد. بر اساس نتایج آنالیز میکروپروب الکترونی (جدول ۲) ترکیب پلاژیوکلازها در حد بیتونیت و لابرادوریت (۸۲٫۳۱–۸۲٫۸) است. حضور پلاژیوکلاز به صورت ورودی پیروکسن، نشانگر تقدم تبلور این کانی نسبت به پیروکسن و درصد بالای کلسیم آن است. این کانی خصوصاً در بخش مرکزی به ایپدوت، کلسیت، اپیدوت و کلریت تجزیه شده و علاوه بر سوسوریتی شدن گاهی تحت تاثیر پرهنیتزایی نیز واقع شده است. پیروکسن به صورت بلورهای نیمه شکلدار با خاموشی مایل (۴۵) دیده می شود و بر اساس نتایج آنالیز میکروپروب الکترونی (جدول ۱ و شکل ۴) ترکیب آن در حد (Ko₄₂₄₁ 24.32 Fs₁₂₂₅ 44.49) است. حداکثر قطر بلورهای این کانی به ۳ میلیمتر می سد و گاهی به وسیلهٔ اورالیت، بیوتیت، کلریت، کلسیت و اکسید آهن جانشین شده است. همانند سنگهای بخش حاشیهٔ انجماد سریع، کانیهای کدر، آپاتیت و اسفن اجزای فرعی این سنگها را تشکیل می دهند.

								-	-			-		-	-
	SiO ₂	TiO ₂	Al ₂ O ₃	FeO	MnO	MgO	CaO	Na ₂ O	K ₂ O	Cr_2O_3	total	Wo%	En%	Fs%	Mg#
	۵۲٬۱۳	۰٫۵۰	۰٫۸۹	۱۲٬۸۷	۰٫۴۵	۱۱٬۳۳	۲۰,۹۴	•,84	•,• A	•,••	٩٩٫٨٣	۴۵٫۳۶	36,11	7.141	82,04
بخش حاشيه انجماد سرب	۵۰٫۳۷	• , A •	۳,۰۴	۱۰/۶۵	•,••	14,49	۱۹٫۰	•,74	•,••	•,••	۹۹ /۰۹	41,49	47/19	۱۵٬۰۵	۷۴/۱۵
	۵۴/۱۰	۶۷	٣,١١	٩٫۵٨	•,••	13/41	۱۷٫۸۰	۰٫۲۱	•,• ٢	•,••	۹۸,۹۶	۳۵,۴۷	۳۷٫۳۹	21/14	۵۷/۹۴
	۵۰٬۶۷	• ، ۲۶	۳,•۴	1.182	•,••	14/81	۱۹ _/ ۶۹	•,٣٠	•,••	•,••	<i>९९</i> /٣٩	47/17	47,80	۱۵٬۲۸	۲۳/۶۰
	۵۰٬۸۹	• ,AY	٣,٠۵	۲۷٫۰۱	•,••	14/81	۱۹٫۶۵	٠٫٣٣	•,••	•,••	٩٩٫٨١	۴۱٫۸۸	47,48	۱۵ _/ ۶۹	۷۳٬۰۱
	۵۱٫۲۱	۳۸٬۰	۲,۹۱	۱۰٬۸۱	•,••	14,82	۱۹٬۵۷	•,٣٧	•,••	•,••	۹۹ ٫۹۳	41,11	47,.8	18,89	νιών
	۵۱٬۰۵	۰٫۸۱	۳٬۱۴	۱/۱۵	•,••	14/47	۱۸٬۹۴	٠٫٢۵	•,••	•,••	٩٩٫٨٠	۴۰,۰۳	47/08	14/41	۲۰ /۹۷
Ś	۵۰٬۵۷	۰٫۸۴	۳,•۶	۳.۱۱	•,••	14,80	۱۹٬۵۴	•,77	•,••	•,••	۹۹ /۹۲	41,40	47/40	۱۴٬۸۵	۷۴٬۵۰
	۵۰٬۵۴	۰٫۸۵	۳,۲۸	۱۱/۲۵	•,••	14/54	۱ <i>۸٬</i> ۶۶	•,٣۴	•,••	•,••	٩٩ _/ ۴۷	۴۰,۱۰	47/49	18/41	YT/۶۰
	۵۲٬۱۳	۰/۵	٠/٨٩	17/11	۰/۴۵	۱۱/۳۳	70/94	•/94	•,• A	•	१९/•४	40/21	34/14	70/48	82/22
	۵۱٬۳۵	۰٫۸۱	۲,۶۰	۹٫۵۱	•,79	۱۴/۵	۲۰,۶ <u>۸</u>	٠٫٢٨	•,••	۰,۰۱	۵۳٫۰۰۱	۴۳,٧۶	۴۳,V۲	17/07	۷۷/۷۴
	۵۱٬۷۶	٠٫٨٨	۲/۴۸	٩٫Δ٠	• ،۲۸	۱۴٬۵۸	۲۱/۲۲	•,78	•,••	•,• ۴	۱۰۰٬۹۹	FF/FT	47,49	17/17	۲۶ ٬۳۹
	۵۱٬۹۰	٥۶١	۱٬۸۸	٩,۶۴	•,••	۱۴٬۵۵	۲۱/۴۰	٠٫١٣	۰٬۰۱	•,••	۱۰۰٬۱۶	44,71	41/14	۱۳٬۹۸	۷۴٬۹۵
	۵۱٬۰۹	۰٫۷۶	۲٬۵۹	٩,٩٠	•,٣۴	14/29	۲۰٬۸۷	•,٣٧	•,• ٢	•,•۴	۱۰۰٬۱۸	44,49	۴۲ _/ ۳۸	١٣،١٣	۲۶/۳۵
بخش	۵۱٫۵۱	۰٬۹۱	۲٬۹۸	٨,۴۵	•,٣۴	14,48	۲۰٬۵۵	٠٫٢	•,• ٢	۳.,۲	۹۹٫۷۵	۴۳,۱۰	۴۳٬۰۸	۱۳٬۸۲	۷۵٫۷۱
گابروئ	۵۱٫۳۵	۰٫۸۱	۲,۶	ν٫۵۸	•,78	۱۴٬۸۵	۲۰,۶ <u>۸</u>	•,۲۸	•	۰,۰۱	٩٨,۴٢	f7,7f	۴۳,۷۱	۱۲/۵۶	۲۲ /۶۸
Ŋ	۵۱٬۷۶	۰,۸۸	۲٬۴۸	٨,•۴	•،۲۸	۱۴٬۵۸	۲۱٫۲۲	•,78	•	•,•۴	۹۹ _/ ۵۴	44,47	47,47	۱۳٫۱۱	78,47
	۵۱٫۲۱	۰٫۸۴	۲٫۸۵	٨/٧۴	•,47	14,84	۳۰,۰۳	•,٣٣	•	۰,۰۱	٩٨/٩٧	47,41	47/14	14,40	۲۴/۹۱
	۵۱٫۴	٠٫٧	۲٫۷۸	٨,٢٩	•,٣۴	14,88	٣٠٫٣	•,۲۸	•	•	۹۸٫۷۵	۴۳,•۲	47,77	۱۳٫۷۵	۷۵٬۸۷
	۵۱٬۰۹	• ، ۲۶	۲٫۵۹	۷٫۹	•,٣۴	14,79	۲۰٬۸۷	•,77	•,• ٢	•,•۴	٩٨٫١٧	44,44	47,84	۱۳٬۱۵	۲۶٫۳۱
	41'41	•,۴٣	۳/۳۲	25/46	۰٫۵۸	$\Lambda_{/}\Delta\Delta$	۱۰٫۳۹	٠ _/ ٩٩	۰,۳۶	•	٩۶/۴٨	۲۵٬۵۹	۲۹/۳۱	۴۵,۱۰	۳۹,۳۸
	۴۹,۵۸	٣	۲٬۰۳	۲۳٬۷۱	۰ ٬۵۴	٩٫٨	۹ _/ ۶۷	۰٫۸۱	٠٫١٨	•	<i>۹۶_/</i> ۸۹	۲۲٬۵۱	۳۱٬۷۵	۴۵,V۴	۴۰ _/ ۹۷
	۵۱٫۵	٠٫١٧	\mathbf{Y}_{i}	۳۳/۰۳	•,٣٢	۸٬۶۵	11,84	•,49	٠٫٢٨	•	۹۷/۹۳	۲۵٬۵۱	۲۶/۳۱	۴۸,۱۸	۳۵/۳۲
р .	49,77	•,77	۱٬۸۶	22/11	•,۴٩	$\lambda_{i}\lambda$	٩,۶٧	٠/٧١	٠,١٧	۳.,۲	۹ ٣/۷۹	۲۲٬۳۸	۲۸٬۳۸	49,74	36/08
خش ہ	41,41	•,**	۳,۳۲	24/22	٠٫۵٨	٨,۵۵	۱۰٫۳۹	٠,٩٩	۰,۳۶	•,••	٩٧,٢٧	۲۵,۶۱	۲۹,۳۲	۴۵٬۰۸	۳۹,۴۱
مونزونيتى	49'Yk	• , ~ ·	۲٬۰۳	۲۳٫۷۱	۰ ٬۵۴	٩٫٨٠	۹ _/ ۶۷	٠٫٨١	٠٫١٨	•,••	٩۶,٩٠	۲۲٬۵۳	۳۱٫۷۷	۴۵٫۷۰	۴۱,۰۱
	۵۱٫۶۵	٠,١٧	۱٫۷۰	۳۳,۰۳	• ،۳۲	٨,۶۵	۶۷/۱۱	•,48	۰,۲۸	•,••	۹۷٫۹۳	۲۵٬۵۱	۲۶٫۳۱	۴۸٬۱۹	۳۵٫۳۱
	49,71	٠,٢٢	۱٫۸۶	22/11	•,۴٩	٨,٨١	٩,۶٧	۰ _/ ۷۱	٠,١٧	•,•٣	٩٣٫٧٨	۲۲٫۳۸	۲۸٫۳۷	49,70	36/20
	47,99	٠٫١١	۳,۳۵	۲۳٫۷۴	۰٬۴۱	٧٫۵۰	٩,۶۵	•,•۴	•,•٣	•,•٢	۹۷/۸۴	۱۹٫۷۰	۲۱٫۳۱	۵۹٫۰۰	۲۶٬۵۳
	۵۰٫۸۰	۰٫۹۸	۲٫۴۹	۲۳٫۳۸	۰٬۴۸	٨,٩۴	١٠٫٧٧	•,٢•	۰,۰۱	•,• ١	۹۸٬۰۶	۲۲,۹۶	79,49	۵۰٬۵۵	۳۴٫۳۹

جدول ۱ نتایج آنالیز میکروپروب الکترونی پیروکسن واحدهای مختلف تودهٔ نفوذی منطقهٔ سدکرج.
عناصر اصلی بر حسب درصد وزنی و عناصر کمیاب بر حسب ppm اند.

شواهد شیمی-کانیشناسی و شیمی سنگ کل...

عناصر	كرج.	سد	منطقة	نفوذى	تودۂ	مختلف	واحدهاى	فلدسپار	الكترونى	کروپروب	آناليز مي	ل ۲	جدوا
						p اند.	حسب pm	مياب بر .	عناصر ک	صد وزنی و	حسب در ه	ی بر م	اصلح

	S:0	41.0	6-0	N ₂ O	K O	T-+-1	0.	4.1	A	
	S102		CaO	Na ₂ O	K ₂ U	Total	Or	AD	An	
بخثر	۵۲/۱۲	14/17	11/11	1,10	•/٦۶	11/20	6/24 555	10,11	۵۸/۹۱ ۵۲/۹۱	
	ωι _/ γω	1 ////	11/7W	1/99 SC V	• / ¥ ¥	11/21	1/11	11/11 WV 19	<i>γ</i> ι _μ ωτ	
	ωι ματ	11/11	1/11	1/* Y	1/11	1/11	11/13	1 1/17	1 1/1	
۔ جار	ω1,ωΛ	1 1/1 1		1,45	•/^\	1/11	۲,۷۱	11/21	P1,PV	
نية ان	۵۱ _/ ۶۰	7 M ₁ Y 7	11/00	۳,۰۵	• , ٨٩	۹۷٫۸۴	۵, • ۲ ۲	10/•1	24,44	
جماد	۵۱/۳۴ ۱۲۲	۲۸,۰۶	17,89	r/4r	•,٧٢	٩٧,٧٧	F,10	۲۴,۰۵	۶۱٬۸۱	
3	۵۲,۵۰	47/87	17/08	۴,۰۳	۰٬۹۵	۹۷/۹۰	۵٫۵۴	40,94	۵۸,۸۲	
N,	۵۱٫۷۸	۲۷,۷۰	17,80	۳/۸۰	۰,۸۱	٩٧/۴٧	۴/۷۱	۳۳٬۶۵	81,88	
	۵۱٫۳۹	۲۷٬۸۱	14,41	۳,۷۷	۰,۸۴	۹۷٫۳۳	۴,۸۴	۳۳٬۲۵	۶۱٬۹۰	
	80,18	۲۳٬۱۷	1.44	۳,۰۲	• ۶۱	٩٨,٢٠	۴,۳۵	۳۲٬۸۴	۶۲٬۸۱	
	۵۰٫۸۱	26,76	14,17	•,••	•,••	91,47	•,••)	•,••٣	۹۹,۹۹۷	
	54,48	۲٩,۱۷	١٣،٠٣	۳/۹۴	•,۴٩	۸۰۰٬۰۸	۲/۷۸۸	86,618	۶۲٬۸۰۰	
	۵۳٬۰۲	۲۸٬۸۱	۱۲٬۸۹	۳/۹۸	• ،۵ •	۹۹/۹۵	۲٫۸۹۹	۳۴٬۸۱۰	84,891	
	54/99	۲۸٬۶۸	۱۳٬۰۱	۴,•۶	۴,۰۶ ۰,۴۳		۲/۴۷۰	۳۵/۱۷۱	۶۲٫۳۵۹	
	54,94	۲۸٬۶۷	۲٫۷۳	۳/۹۳	•,**	99,47	۵ • ۵٫	34 M	88,084	
	۵۳٬۷۶	۲۸,۲۸	۱۲/۰۸	4,84	•,٣۴	<i>९९_/</i> ۶٠	1/984	40,709	۵۷٬۸۲۷	
بخشر	۵۱٬۰۵	۴۰,۴۲	۱۴٫۳۵	۳/۵۸	٠٫١٣	۱۰۰٫۱۵	• /V&V	۴۵۸٬۰۳	<i>ዮ</i> አ _/ ۳እ۹	
ل گابر	44,41	۲۸,۴۵	18/18	۲/•۴	۱/۹۱	94,88	1.74.	18,884	۲۳٬۰۴۳	
فیک	55/49	$\tau \Lambda _{/} \Delta$	۱۲/۳	۴/۱۱	۰٬۵۶	<i>९९_/</i> ۶۷	۳/۲۶ л	36/601	8.121	
	۵۲٫۷۷	۲٩,۱۷	١٣،٠٣	٣/٩۴	•,۴٩	11٣	۲/۸۱۲	344,442	85,210	
	۵۳٬۰۳	۲۸٬۸۱	۱۲٬۸۹	۳/۹۸	• ،۵	۹۹ /۹۹	۲٬۸۷۸	۳۴٬۸۱۵	۶۲٬۳۰۸	
	۵۲/۹۹	۲۸٬۶۹	۱۳٬۰۱	۴,•۶	•,4٣	۹۹ /۹۹	۲٬۴۵۳	۳۵٫۲۰۶	87,841	
	57/94	۲۸٬۶۷	۱۲٫۷۳	۳/۹۳	•,4٣	99,49	۲/۵۱۵	86,941	87,544	
	۵۳٬۷۶	۲۸٬۲۸	۱۲٬۰۸	4,84	•/86	۹۹ _/ ۶۰	١/٩٣٩	4.111	۵۷٬۸۵۰	
	۵۱٬۰۵	21/12	14,30	۳٬۵۸	۰٬۱۳	٩٧,۴٩	۰٫۷۳۸	۴۰٬۸۷۴	۶۸٬۳۸۸	
	۶۳/۴۵	14/22	•,•Y	•/۴٧	۱۵٬۰۳	٩۶/۲۰	۹۵/۱۱	۴٬۵۲	۰٫۳۷	
	85/01	۱۷,۰۰	• / •)	۰٬۹۵	181.5	٩۶/٠١	۹ ۱/۷۰	٨,٢۶	۰,۰۴	
	۶۳/۵۵	14/24	• / • A	۱,۰۰	۱۵/۵۰	۹ ۲ /۹۶	۹ <i>۰</i> ,۶۷	٨/٩٢	•,141	
	88/44	14/22	•,•Y	•/۴٧	۱۵٬۰۳	<i>۹۶¦۶</i> ۸	۹۵٬۱۳	۴٬۵۲	۵۳٫۰	
بخش	87/18	۱۶/۵۰	•,••	۰٬۵۴	۱۷/۰۱	٩۶/۱۸	۹۵٫۳۸	۴,۶۰	• /•)	
، مونز	84,	۱۵/۹۵	۰,۰۵	۰/۹۲	۱۶/۹۸	٩٧/٩٠	٩٢/١٧	۷٬۵۹	•,74	
ونيتى	۶٣/٩۵	14/22	•,• 1	۲,۴۰	18,08	٥٠٠٫١۵	٨١/٩٠	۱۸٬۰۴	•,•۶	
5	۶۲/۹V	18/01	۰,۰۵	• /Y •	۱۷,۰۰	<i>۹۶</i> /۷۳	٩٣٫٨٩	$\Delta_{i}AA$	•,٣٣	
	۶۴٬۵	۲۳٬۰۱	۰,۷۶	٩/١٠	۲/۱۷	۹۹٫۷۴	15/08	۸۳٬۱۰	۳٬۸۶	
	۶۸٫۳	۱۹/۱۱	•/\•	۳۳٫۱۱	۰,۱۷	۹۹ <i>,</i> ۵۳	۱,۰۰	۹۸,۵۵	•,48	
	۶۵٫۶۵	۱۸,۴۷	۰,۴۵	۱۰٬۹۷	۰٫۵۷	<i>۹۶</i> ٬۱۳	۳,۲۵	94,81	۲,۱۴	
	۶۷٬۰۸	۱۸٬۵۸	۰,۲۵	11,44	•,•Y	٩٧,۴٧	۰,۳۸	۹۸,۴۵	1,17	
	۶۸٬۱۱	۱۹,۱۵	•,٣٩	11/10	• ٫٣٩	१ ९,٣٩	۲٫۲۳	۹۵٬۹۳	۱٬۸۴	
	۶۸٬۸۸	۱۹٫۳۲	•,*•	11/44	• / • A	1	•,4٣	٩٧,٧١	۱٬۸۶	
	۶۸٬۷۰	۱۹٫۱۰	•،۵۴	۱۰,۱۵	۲٫۳۱	۳۸٬۰۰	١٢,٧٠	٨۴٫٨١	۲,۴۹	

شکل ۲ مقاطع نازگ نمونههای نماینده واحدهای مختلف سنگهای آدرین سدگرج: (A) گابروی پرفیری حاشیهٔ انجماد سریع، (B) گابروی دانه درشت، (C) مونزونیت، (D) دولریت.

بخش ديوريتى

دیوریتها پس از بخش گابرویی به تدریج از کرانهٔ زیرین توده به سمت بخشهای بالاتر توده، ظاهر می شوند. پلاژیوکلاز، پیروکسن و تا حدودی آمفیبول اجزای اصلی و آپاتیت، اسفن، اپک، بیوتیت، و آلکالیفلدسپار کانیهای فرعی این سنگها را تشکیل میدهند. به علاوه کوارتز نیز به میزان اندک به صورت بافت میرمیکیتی و گرافیکی، پلاژیوکلازها را همراهی میکند. این سنگها در مقاطع میکروسکوپی دارای بافت درشت دانه (گرانولار) بوده و اغلب بلورها بیش از ۵ میلیمتر قطر دارند.

بخش مونزونيتى

بخش مونزونیتی پس از بخش دیوریتی و در بخش بالایی این توده سنگ آذرین قرار دارد و در اصل محصول پایانی تفریق است. بافت آنها گرانولار و بلورهای پلاژیوکلاز و آلکالیفلدسپار صورتی رنگ (ارتوز) اجزای اصلی آنها را تشکیل میدهند (شکل ۲C). پلاژیوکلاز با زاویهٔ خاموشی ۲۰–۱۰ در حد الیگوکلاز – آلبیت (An_{5 30}) تشخیص داده شده است که نتایج آنالیز میکروپروب الکترونی (جدول ۲) نیز آنرا تائید میکند (An_{0.01-24.59}). ارتوز دومین تشکیل دهندهٔ اصلی مونزونیتهاست که به صورت نیمه شکلدار تا بی شکل بوده و اغلب به کائولینیت دگرسان و سطح آن کم و بیش به حالت کدر است. به اعتقاد دیر و همکاران [۹] حالت کدر و قهوهای رنگ فلدسپارها تنها در اثر تشکیل کانیهای کائولینیت نیست، بلکه گاهی وجود واکوئولهای سرشار از آبگونی که در اثر فعالیتهای گرمابی یا حتی در اثر هوازدگی تشکیل میشوند حالت قهوهای مات به کانی میدهد. کانیهای فرومنیزین این سنگ نسبت به انواع تفریق نیافتهتر بسیار کمتر بوده و کانیهای هورنبلند و بیوتیت فراوان تر از پیروکسناند. بر اساس نتایج آنالیز میکروپروب الکترونی (جدول ۱ و شکل ۴) ترکیب پیروکسن در بخش مونزونیتی در حد (50,000 الکترونی (جدول ۱ و شکل ۴) ترکیب پیروکسن در بخش ثانویه در این سنگها وجود دارد و روی هم رفته میانگین آن ۶٪ حجمی سنگ را به خود اختصاص میدهد. کانیهای کدر، کوارتز، آپاتیت و زیرکن از کانیهای فرعی این سنگ محسوب میشوند.

دایکهای تأخیری

دایکهای تأخیری چندی با ترکیب مونزونیت تا مونزونیت کوارتزدار توده نفوذی بنیان سد کرج را در برخی از مناطق قطع کردهاند. این سنگها در نمونهٔ دستی با رنگ روشن و بافت تأخیری حاوی فنوکریستهایی از آلکالیفلدسپار در زمینهای ریزدانه قابل مشاهده هستند. این دایکها در واقع محصول انجماد شارهٔ باقی مانده در پایان انجماد توده است که درز و ترکهای حاصل از انقباض ناشی از انجماد و سرد شدن توده را پر کرده است. به طور کلی دایکهای تأخیری در منطقه نادرند و سایر فازهای نهایی ماگمایی مثل پگماتیتها نیز در این مجموعه مشاهده نشدهاند.

مجموعه سنگهای دلریتی

سنگهای دلریتی در منطقه به دو صورت استوک و دایک دیده می شوند. استوک دلریتی نسبت به تودهٔ نفوذی بنیان سد کرج بسیار کوچکتر است و در بخش زیرین شاخهٔ جنوبی آن قرار دارد. تودهٔ آذرین نفوذی اصلی در محل، در کنار استوک دلریتی مذکور به وضوح دارای حاشیهٔ انجماد سریع است. از طرفی وجود آنکلاوهایی از جنس دلریت -که اثرهای آن به صورت کروی یا بیضوی با قطر تا ۵۰ سانتیمتر در تودهٔ نفوذی اصلی قابل مشاهدهاند- نشانگر قدمت بیشتر آنها نسبت به تودهٔ نفوذی بنیان سد کرج است. سرشت این استوک دلریتی به گونهای است که در مقایسه با نفوذی اصلی قابل مشاهدهاند- نشانگر قدمت بیشتر آنها نسبت به تودهٔ نفوذی بنیان سنگهای تودهٔ اصلی بیشتر تحت تأثیر هوازدگی و فرسایش قرار گرفته است و در دایکهای دلریتی که حداکثر ضخامت آنها در منطقه به ۲ متر می رسد، بیشتر تودهٔ دلریتی و سنگهای آتشفشانی پیرو کلاستیک سازند کرج را قطع کرده ولی اثری از آنها در سنگهای آذرین بنیان سد کرج دیده نمی شود. این سنگها زیر میکروسکوپ دارای بافت اینترسرتال یا هیالومیکرولیتی پرفیری بوده و کانیهای اصلی آن را اوژیت دارای بافت اینترسرتال یا هیالومیکرولیتی پرفیری بوده و کانیهای است که از اوژیت کلریتی شده است. کانی های کدر، آپاتیت و اسفن اجزائ فرعی و سریسیت، آلبیت نئوفورمه، اکسید آهن، پرهنیت، کلریت و اپیدوت کانیهای ثانویه این سنگها را تشکیل میدهند.

روش آزمایشگاهی

برای بررسیهای سنگ شناختی و ژئوشیمی، چهارده نمونه از عناصر اصلی و کمیاب بخشهای مختلف مورد تودهٔ نفوذی بنیان سد کرج و سنگهای دلریتی انتخاب و در آزمایشگاه ژئو شیمی SGS کانادا به روشInductively Coupl Plasma) او MS-ICP مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. تعداد ۲۵۰ نقطه از انواع کانیهای mS-ICP مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. تعداد ۲۵۰ نقطه از انواع کانیهای تشکیل دهندهٔ سنگهای مختلف مطالعه به وسیله دستگاه میکروپروب الکترونی came box SX50 مدر آزمایشگاه کانیشناسی دانشگاه پول ساباتیه شهرتولوز فرانسه آنالیز شدند. شتاب ولتاژ دستگاه J5KV وطیف جریان MS-ICP و زمان شمارش بسته به نوع عنصر بین ۶ و۲۵ ثانیه بوده است.

تلفیــــق اطلاعـــات و رســـم نقشـــههــا بــا اســــتفاده از نـــرم افــراز PHOTO SHOPE 7.Me , COREL 11.0 و پــردازش آمــاری و بررســیهـای ســنگ شــناختی و ژئوشــیمیایی، بـا نــرمافزارهـای NEW PET, IG PET, WORD, EXELL.7.0 صورت گرفته است.

شیمی کانیها

به منظور بررسی دقیق رفتار ژئوشیمی عناصر مختلف در ساختار کانیها و تکمیل مطالعات صحرایی، سنگشناسی و ژئوشیمیایی سنگهای نفوذی بنیان سد کرج، ۲۴ مقطع نازک- صیقلی تهیه و سپس تعداد ۲۵۰ نقطه از کانیهای پیروکسن و فلدسپار سنگهای حاشیهٔ انجماد سریع، گابرو و مونزونیت مورد بررسی میکروپروب الکترونی قرار گرفتند که درجدول ۱ و ۲ آورده شدهاند.

شيمى پيروكسنها

پیروکسنها تقریباً در کلیهٔ نمونه سنگهای آذرین مورد مطالعه دیده شدهاند. این کانیها بیشتر از نوع اوژیت بوده که البته در سنگهای مختلف، تغییرات قابل توجهی از نظر ترکیب شیمیایی از خود نشان میدهند. نتایج کمّی آنالیز این کانیها به صورت اکسیدهای تشکیل شیمیایی از خود نشان میدهند. نتایج کمّی آنالیز این کانیها به صورت اکسیدهای تشکیل دهندهٔ این کانی همراه با فرمول ساختاری آنها که برمبنای ۱۶ اکسیژن محاسبه شده است در جدول (۱) آورده شده است. کلیهٔ پیروکسنهای مورد مطالعه روی نمودار $P = Ca + Mg + Fe^{2+}$ نسبت به $Q = Ca + Mg + Fe^{2+}$ اورده شده است. کلیهٔ پیروکسنهای مورد مطالعه روی نمودار I = I اورده شده است. کلیهٔ پیروکسنهای مورد مطالعه روی نمودار I = I میگیند (شکل مسبت به I = I اورده شده است. کلیهٔ پیروکسنهای کلسیم، منیزیم، و آهندار قرار میگیرند (شکل نسبت به دلیل کمبود سدیم، همهٔ آنها نزدیک به محور Y، بین نقاط I = I و I = I متمرکز می و به دلیل کمبود سدیم، همهٔ آنها نزدیک به محور Y، بین نقاط I = I و I = I و می می وزد حد حد می می و تعربی از ایم ایم و در حد I = I و I = I I = I و

در مونزونیت
ها در حد $Wo_{19.70\ 25.61}\,En_{21.31\ 31.77}\,Fs_{45.10\ 59.00}$ متغیر است.

جدول (۱) حدود تغییرات ترکیب شیمیایی و شکل (۴) موقعیت کلینوپیروکسنهای بخشهای متفاوت تودهٔ نفوذی بنیان سد کرج را در نمودار سه تایی ولاستونیت، انستاتیت، فروسیلیت[۱۰] نشان میدهد. ترکیب پیروکسن درمونزونیتها بیشتر به قطب FS و مرز پیژونیت نزدیک میشوند.

شيمى فلدسپارها

فلدسپار به عنوان اصلی ترین کانی سنگهای آذرین بنیان سد کرج ظاهر می شود. جـدول(۲) مقـادیر ترکیـب شـیمیایی و (شـکل۵) موقعیـت فلدسـپار واحـدهای مختلـف مورد مطالعه را در نمودار Ab An Or [۱۴] نشان می دهد.

در فلدســپارهای بخــش حاشــیهٔ انجمـاد سـریع، میــزان آنورتیـت از ۵۶٬۰۱ تــا ۶۲٬۸۱ درصــد (لابرادوریـت) و در بخــش گــابرویی از ۶۷٬۳۳ تــا ۷۷٬۸۸ درصــد (بیتونیــت تــا لابرادوریت) تغییـر مـیكنـد. طیـف تركیبـی پلاژیوكلازهـای موجـود در بخـش مـونزونیتی از الیگوكلاز تا آلبیت متغیر بوده و دارای ۱۰٬۰۱ تا ۲۴٬۵۹ درصد آنورتیت است.

شکل ۳ ترکیب پیروکسن سنگهای آذرین تودهٔ نفوذی منطقهٔ سد کرج در نمودار Q-J [00] که محورهای آن بر حسب تعداد کاتیون در فرمول ساختاری نوشته شده است، تمامی نمونهها در قلمرو پیروکسنهای کلسیم- منیزیم وآهندار قرار می گیرند. علائم: *حاشیهٔ انجماد سریع بالایی ، می مونزونیت و & گابرو.

شكل ۴ موقعیت پیروكسن واحدهای مختلف تودهٔ نفوزی منطقهٔ سد كرج در نمودار مثلثی ولاستونیت (Wo) - انستاتیت (En)- فروسیلیت (Fs) [10]. علائم مانند شکل ۳ انتخاب شدهاند.

شکل ۵ موقعیت فلدسپار واحدهای مختلف تودهٔ نفوذی منطقهٔ سد کرج در نمودار سه تایی ارتوز (Or) – آلیت (Ab)- آنورتیت (An) [۹]. علائم مانند شکل ۳ انتخاب شدهاند.

شیمی سنگ کل عناصر اصلی

عناصر اصلی و کمیاب تعداد چهارده نمونه از انواع مختلف سنگهای آذرین منطقهٔ سد کرج مورد آنالیز قرار گرفتند (جدول ۳). مقدار SiO₂ در نمونههای مورد مطالعه از ۴۹،۱ درصد در سنگهای دولریتی تا ۵۶٬۱ درصد در مونزونیتها متغیر است. تغییرات عناصر اصلی و کمیاب در مقابل SiO₂ در شکل ۶ دیده میشوند. چنانکه ملاحظه می شود یک انطباق منفی بین مقابل SiO₂ در شکل ۶ دیده می شوند. چنانکه ملاحظه می شود یک انطباق منفی بین SiO₂ مقابل SiO₂ در شکل ۶ دیده می شوند. چنانکه ملاحظه می شود یک انطباق منفی بین مجموعه وجود دارد. شیب تغییرات GO ، MgO و CaO در سنگهای حاشیهٔ انجماد سریع و گابرو نسبتاً تند است و دلیل آن مصرف این عناصر در ترمهای بازیک در ساختار کانی هایی نظیر الیوین، کلینوپیروکسن و پلاژیوکلازهای کلسیک است. روند تغییرات این عناصر در

سنگهای محصول پایانی تفریق (مونزودیوریت- مونزونیت) به دلیل کم بودن مقدار این عناصر در ماگمای باقیماندهٔ سازنده آنها نسبتاً آرام است. پراکندگی CaO در سه نمونه کمی متفاوت از روند عمومی مورد انتظار است که علت آن احتمالا در ارتباط با موارد زیـر اسـت: یـک نمونـه مربوط به واحد گابرویی است که تا حدودی در اثر دگرسانی کلسیتی شده است و به همین دلیل مقدار CaO بیشتری را نشان میدهد؛ دو نمونهٔ دیگر مربوط به سنگهای حاشیهٔ انجماد سريعاند كه نمونهٔ حاشيهٔ انجماد سريع بالايي مقدار نسبتاً زيادتر و نمونه حاشيهٔ انجمـاد سـريع پائینی مقدار نسبتا پائینتری CaO نشان میدهند (برعکس آهـن) کـه علـت آن مـیتوانـد در ارتباط با تفريق گرانشی عنصر كلسيم باشد. Al₂O₃ با افزايش SiO₂ نخست افزايش و سيس کاهش می یابد. این امر احتمالاً در ارتباط با تقدم تبلور و تفریق کانی های مافیک مثل الیوین وكلينوپيروكسن است كه در ادامه به وسيلهٔ تبلور و تفريق پلاژيوكلاز دنبال شده است. مقدار MnO با افزایش مقدار SiO₂ با شیب ملایمی کاهش می یابد ولی در فاز نهایی تبلور نیز حضور دارد که ظاهراً با تبلور کانیهای آمفیبول و بیوتیت در ارتباط است. در نمودار MnO نسبت به SiO₂ یک نمونه گابرویی خارج از روند مورد انتظار قرار گرفته است که علت آن می تواند در ارتباط با دگرسانی سطحی باشد، زیرا در این فرایند MnO به راحتی از سنگ خارج شده و به صورت پیرولوزیت سنگهای میزبان را به رنگ خاکستری تیره در میآورد. چنین حالتی در مسیر جادهٔ چالوس در بخش جنوبی تودهٔ مورد مطالعه دیده می شود. دامنهٔ تغییرات TiO₂ نسبت به SiO₂ روندی افزایشی نشان میدهد. عنصر تیتانیم با شعاع یونی نزدیک به شعاع يوني Fe و Mg مي تواند جانشين آنها شود و حتى با همارايي ۶ مي تواند جانشين Al شود. بنابراین انتظار می رود که این عنصر در مراحل اولیهٔ انجماد و تبلور ماگمایی در ساختار کانیهای مافیک وارد شده و روندی نزولی داشته باشد؛ ولی چنانکه در شکل ۶ دیده می شود مقدار TiO₂ نمونههای مورد مطالعه، با افزایش SiO₂ افزایش نشان میدهد. این پدیده میتواند نتیجهٔ فراوانی بیوتیت در سنگهای تفریق یافته تر (مونزونیتها) باشد، زیرا بیوتیت یک کانی میزبان تیتانیم است که انتظار میرود سنگهای حاوی این کانی، TiO₂ بیشتری داشته باشند. همچنین TiO₂ در ترمهای حدواسط و اسیدی میتواند به شکل ایلمنیت و به صورت ورود به درون بیوتیت و آمفیبول یافت شود. حضور ورودیهایی از سوزنهای روتیل در بیوتیت نمونههای مورد مطالعه مؤيد اين مطلب است؛ همچنين دگرساني بيوتيت به كلريت و اسفن و اكسيد آهن نیز می تواند موجب افزایش Ti در این سنگها شود.

مقادیر Na₂O و K₂O با افزایش SiO₂ افزایش مییابند؛ شیب تغییرات Na₂O در مقایسه با شیب تغییرات K₂O ملایمتر است. بالا بودن مقدار Na₂O در ترمهای اسید به دلیل مشارکت آن در ساختار کانیهای در دمای پایین مثل آلکالی فلدسپارهای سدیک و بالا بودن مقدار K₂O به دلیل مشارکت آن در ساختار آلکالیفلدسپاهای پتاسیک و بیوتیت است. اسماعیلی، ولیزادہ، نورالہی، کنعانیان

همچنین روند افرایسی 205 آ در مقابل سیکیس می تواند مربوط به خصور معادیر ریاد آپانیک در														
سنگهای محصول بابانی تفریق و رفتار ناسازگار فسف باشد.														
ستكهاي مخصول پاياني تعريق و رختار ناسار تار خشعر باست.														
ب س با آبال ما رقب الدرول خواند » ما الدرول ما « ما « الما الم														
جدول ۱ متایج انبالیز سیمیایی سنگ نش واختدهای مختلف شوده نقبودی منطقیه سند نشرج.														
عناصر اصلی بر حسب درصد وزنی و عناصر کمیاب بر حسب ppm اند.														
a 1		KN-	KN-	KN-	KN-				KN-		KN-	KN-	. G KN-	,
Sample	KN-95	94	11	93	92	KN- 7	KN-23	14	15	KN-59	16	17	18	KN-20
SiO ₂	۴۸,۲۲	۴۸٬۵۹	۴٩,٠٨	49,17	۵۰٫۱۰	۵۰,۱۹	۵۰/۳۴	۵۰٫۷۹	۵۱٬۵۰	۵۱٬۷۲	57,77	۵۳٬۰۰	541.5	۵۶,۱۰
TiO ₂	۰٫۸۴	٠٫٨۴	۰٫۸۹	۰,۸۴	۱۹٫۰	•/9۴	۲, •	۰٫۹۰	۰,٩٠	۸,۰۸	•,٩٢	•،٩٢	11	۱,۲۰
Al ₂ O ₃	14/41	14,40	17,48	14/17	۱۷٫۶۵	۱۷/۹۵	17,77	۱۷,۶۰	۱۷٫۸۵	17,97	۱۸٬۰۹	۱۷٫۲۰	۱۷/۰۱	18,44
FeO	۲٬۴۳	٨,٣٧	٨,١١	٧,٩١	٧,۴۶	٧,٧٠	۵,۳۱	۷٫۵۰	۷٫۳۲	۶,۳۷	9,44	۶٫۳۳	۶,۱	۶,۱۷
MnO	•,18	•,۱۷	•،۱۷	•،۱۲	•,18	•,1٧	•,1٣	• /) •	۰,۱۵	•,1٣	•,1٣	۰/۳	•/14	۳۲,۰
MgO	۵/۲۷	۵٫۷۰	۵/۲۰	8,80	۴/۷۰	۴/۴۸	۴٬۰۵	۴,۶۵	۴,۲۵	۲,۶۷	۲/۷۷	٣,•٢	٣/٢۵	1,γ۸
CaO	۲/۸۱	٩/٩١	٩,۴١	٨,٢٧	٨,٧٠	٧/٨٨	۱۰٬۵۳	A/YA	۸/ • ۶	11/14	٧/١۵	۶,۹۵	۴٫۸۱	۳/۷۸
Na ₂ O	۲٫۳۹	۲/۲۸	۲/۹۵	۳٬۰۵	۲/۹۸	۳/۳۶	۳/۳۶	٣,۶٩	۳/۰۶	۳/۳۸	۳/۳۸	۴,۰۳	۴/۵۲	4,49
K2O	٣/٧۵	٣/١٣	7/17	۲/٩۶	٣/١۵	٣/١١	۲/۷۶	۲/۸۷	۳/۲۰	۳/۸۷	۳٫۸۱	۵/۱۰	۶,۰۱	8/04
P ₂ 0 ₅	•,79	•,78	• ,٣۶	•,79	۰ _/ ۵۰	•,۴٣	•/*•	۰٬۴۸	۰٫۵۱	• ,87	۰,۵۴	۰٫۵۴	۰٫۵۱	۰٬۵۲
Sum	٩۴٫۸۳	٩۶,۶۵	۹۵٫۷۴	۹۵٫۷۸	٩۶,٣١	98,51	۹۵/۱۲	۹۷٫۳۳	۹ <i>۶</i> ,۸۰	۹۹,۹۶	۹۵,۹۵	۹۷٫۲۲	٩٧,۴٩	٩٧,١۶
Ni	۳۶٬۰۰	۴۰,۰۰	۳۶,۰۰	٨٣٬٠٠	۳۴,۰۰	۲٨,٠٠	۳۱,۰۰	۳۵,۰۰	۳۲,۰۰	۱۳	۱۷,۰۰	۱۷,۰۰	۱۲/۰۰	٩,٠٠
Co	۳۱,۶۰	٣۴,۵۰	۲۸/۴۰	۳۱٬۵۰	۲٧,٠٠	14	۱۵/۴۰	۲٩,٠٠	18	۱۵/۴	18,80	۱۵٬۰۰	۱۳,۰۰	1.1.
Sc	۲٩,٠٠	٣۴,••	۲۵,۰۰	۲٧,٠٠	۲۲/۰۰	۲۲/۰۰	۲۱,۰۰	۵,۰۰	۲۰,۰۰	۳۰	18,	۱۷,۰۰	18	۱۵,۰۰
V	۲۳۳٬۰۰	749,00	۱۹۵/۰۰	۲۲۲/۰۰	۱۹۸٬۰۰	۲۰۲/۰۰	۱۸۹٬۰۰	۲ ۰ ۱/۰۰	188/00	188	۱۵۰٬۰۰	140,	122	۱۰۱/۰۰
Cr	۶۳٬۰۰	٧۶,٠٠	۷۲/۰۰	۱۸۰٬۰۰	۵۷٬۰۰	۵۳٬۰۰	۴٧,٠٠	۶٨,۰۰	۳۷٬۰۰	۱۳	۳۵٬۰۰	۳۰,۰۰	۲١/٠٠	۱۹٬۰۰
Zn	98	γγ,	۷۵٬۰۰	99	۷١,٠٠	۰۰۵	۳۲/۰۰	۷۳	۶١,٠٠	80,4	۶٩,٠٠	γ٠,٠٠	۵۲/۰۰	۴۰/۰۰
Rh	1.1	٧١/١٠	41,9.	٧٣/۴۰	۷۸٬۰۰	٨٠,٠٠	14	۵۰,۰۰	٨٢,٠٠	-	٨۵,۶٠	٩٩,٠٠	181	14
Ba	147	8.7	۵۱۹,۰۰	۸۷۸٬۰۰	۶۹٩,۰۰	٧٢٢	۵۸۶.۰۰	۵۱۲/۰۰	۷۳۰/۰۰	۶۴۷	۷۳۵٬۰۰	۸۲۵٬۰۰	٩٨٠,٠٠	1.8
Sr	٨٩٠,٠٠	۶۲۸/۰۰	8.81	• • 994	۶۰۸/۰۰	8.9	887	۵۸۹٬۰۰	۵۹۸٬۰۰	۵۹۸	014	410,	۲۷۹,۰۰	114.00
Ga	۱۵,۰۰	۱۷,۰۰	۱۷,۰۰	18	۱۷,۰۰	14	۱۷,۰۰	۱۷,۰۰	14	-	11/	18	14	18
Nh	8	۵,۰۰	٧,٠٠	۵,۰۰	γ,	٧,٠٠	٧,٠٠	Y,	٩,٠٠	-	1	۱۳٬۰۰	۱۵,۰۰	۱۸,۰۰
Hf	۲,۰۰	۲,۰۰	۲,۰۰	۲,۰۰	۲,۰۰	۲,۰۰	۲,۰۰	۲,۰۰	٣,٠٠	-	۳	۴,۰۰	۵,۰۰	۵,۰۰
Zr	۶ <u>۸</u> ,۸۰	۶۷,۳۰	84.00	۵۰,۷۰	۵۸٬۰۰	۵۸,۲۰	۶۵,۵۰	99	٩٧,٠٠	78.7	97,40	1.7	108.00	180,
Y	۱۸,۶۰	19,00	11/20	11/4.	11/9.	۲۳٬۵۰	۲۳/۰۰	۲۲/۰۰	۲۸,۳۰	۲۲/۳	50,90	۳۲/۰۰	٣٩,٠٠	44/20
Th	٣.٣٠	٣.٢٠	٣.٢٠	٣.).	٣,80	٣.٧٠	٣.۴٠	٣.٣٠	9	_	۵٨٠	8.5.	٧۵٠	٧,٨٠
II	1.·Y	1.05	.94	•,9•	• (9.)	• 18	• AY	• 97	1.0.	-	1,08	1,40	1,9.	7/17
C	•	1	1.0.	•	1	• .9 •	•	1,00	• AY	-	• .9 •	• .9.1	1.5.	1.5.
Ta	• 4•	• \Q •	• \Q •	· ۵·	• ۵۵		· ۵·	•		-			• .AA	• .9 •
La	۱۷.A۰	۱۸٬۰۰	71.1.	18.8.	۲۱۸۰	55.5.	51.5.	51.5.	۲٨,۶٠	59.5	۳۰,۸۰	٣۴.٣٠	47.5.	48.00
Ce	۳۵.۳۰	34.14	47.1.	۳۲/۳۰	47.7.	FQ.1.	FF.T.	47.0.	۵۸.۱۰	-	81.50	۶٨,٩٠	٨۵,٠٠	98.70
Nd	14.80	17.7.	77.0.	18.4.	۲۳.۰۰	77	77.9.	77	77.17	-	59.00	77.1.	٣٩,٠٠	48.1.
Sm	41.	41.	4.9.	٣.۶٠	۵.۱۰	0,4.	۵,۰۰	۴۸۵	811.	-	8.5.	۶۸۰	٨٩٠	٩,٩٠
Fu	1/44	1,79	1.44	1,19	1/05	1/44	1/41	1/67	1,81	-	1.74	7,77	٣,٩٨	7/1.
Gd	۴.۳۷	4,79	0,74	۴,۰۰	۵.۵۰	۵.۶۵	5,40	۵.۴۰	8.71	-	8,40	Y.1 •	٨,٨٠	1.0.
Du	۳,۶۰	W.8A	4.17	7,79	\$.Y.	4,74	4,77	\$11A	۴,۹۸	_	0,17	811.	٧,٩٠	۰, ۳۸ ۸,۳۸
Dy En	۲.۴	1,99	۲.۸۸	1,14	۲/۸۹	۲/۸۹	7.45	7,49	۲.۸۰	_	τ.λ.Λ	۳۸۰	6,41	¥/9A
LI VL	1,4.	1,4.	7.7.	1.7.	τ.ε.	۲.۸۰	۲.۳.	7.1.1	Y.V.	-	۲.۸۰	۳.۸۱	۴.۱۰	۴,۹.
10						1/ω·		•	.97			1/01	1/1.	1/1*
10	• // 1		•/•/			•/•/		•/•/	•/11	-	•/ tŵ	1/* 1	1/11	1/01
HO	• / ٩		•///1	• /7 A	• /// 7	• // ٩	•///1		•/11	-	1/*1	1/*/	1/01	1// T
Tm	•/11		•/11		•/1 W	•/1 ¥		•/1 W		-		• ^ ^	• /ω1	• / • 1
Lu	•/1•	•/17 ¢	9	•/1A	•/16	•/۱ω V · ·	•/1A	•/11		- 2	1	1.2	· γω V···	•/^ 1
Pb	1/**	*/**	۰ ۸۳۸	*	•//·•	V/**	N.CY	∧,••	V.Y		VA:	11/** A.Y.	9 × 9	····
Pr	1/17	1/11	ω/١ω	1/**	ω/1ω	ω _ι ωτ	ω/71	ω/11	¥/* 1	-	×,ω·		1/11	1 1/¥ *
Rb/Sr	•/1110	•/11Y	•/• • ٩	•/11	•/11A	•/1111	•/1141	•/•^٢٩	•/11.4.1	-	•/1777	•/111°	۵۲۳۱/۱۰	•/YZ•٦

همچنین روند افزایشی P2O₅ در مقابل سیلیس می تواند مربوط به حضور مقادیر زیاد آیاتیت در

188

[Downloaded from ijcm.ir on 2025-07-15]

عناصر كمياب

۱۶۸

مقادیر عناصر کمیاب در جدول ۳ و تغییرات آنها در مقابل SiO₂ در نمودارهای هارکر در شکل ۷ نشان داده شدهاند. تغییرات عناصر ۷ Nb، Cs، Zr، Ba، Rb، Sr، عناصر ۷ Nb، Cs، Zr، Ba، Rb، Sr و Hf تطابق مثبتی با تغییرات SiO₂ نشان می دهد ومقادیر آنها به ترتیب از گابرو به دیوریت و سپس به مونزونیت افزایش می یابد. مقدار استرانسیم از ۸۴ppm تا معرف ۸۹۰ ppm در سنگهای آذرین مورد مطالعه تغییر می کند. اندازه یونی استرانسیم نشان می دهد که این عنصر می تواند هم جانشین کلسیم و هم جانشین پتاسیم شود، بزرگتر) و در کانی های کلسیم دار به صورت پذیرفته شده (به خاطر شعاع یونی بزرگتر) و در کانی های پتاسیم دار به صورت اسیر شده (به خاطر بار بیشتر)، حضور می یابد. فرآیند غالب خارج کردن استرانسیم از ماگما، پذیرفته شدن آن به جای کلسیم است [11]. تغییرات مشابه ۶۲ با CaO در نمونههای مورد مطالعه (شکل۸) نشان دهندهٔ جانشینی Sr در ساختمان پلاژیوکلازها است. چنانکه ملاحظه می شود در مقادیر تقریبا کمتر از ۷۲ CaO تطابق خوبی بین ۶۲ و CaO دیده می مود و در نشان دهندهٔ جانشینی Sr در مانت مای در می تواند با تقدم تبلور مقادیر بالاتر CaO مقدار Sr در مانور و می دان که تابی و CaO در موالعه می در مقود و در مقادیر بالاتر می مانشان داده است که دایل آن می مالاحظه می شود مقادیر مقادیر تقریبا کمتر از ۲۲ مایم توانی پلاژیوکلازها است. چنانکه ملاحظه می شود مقادیر می دو می می در مانده است که دایل آن می تواند با تقدم تبلور مقادیر کاری می می دار در آغاز تبلور، و میزان کمتر تبلور پلاژیوکلاز که هر دو میزبان اصلی Sr هستند، مربوط باشد.

مقدار Ba در سنگهای آذرین مورد مطالعه از ppm تا ۵۱۲ تا تغییر کرده و روی هم رفته روندی افزایشی را در مقابلSiO₂ نشان می دهد. این عنصر جزء عناصر لیتوفیل بزرگ یون (LIL) است و بسیار متحرک و ناسازگار است (Sl-1) و نمی تواند در سنگهای آذرین کانی مستقلی را تشکیل دهد [۱۱]. از آنجاکه این عنصر در شبکهٔ سیلیکاتهای گرمایی بالا شرکت نمی کند، بنابراین مقدار آن همواره طی تفریق ماگمایی افزایش می یابد و به همراه پتاسیم در فازهای پایانی وارد ساختمان آلکالی فلدسپارها و بیوتیت و تا حدودی هورنبلند می شود [۱۲]. در نمونههای مورد مطالعه نیز تغییرات Ba شبیه Ca بوده (شکل ۶ و ۲) و این عنصر احتمالا در ساختار پلاژیوکلازها وارد شده است.

مقدار Rb از Rb تا ۲۴۷ppm تا ۱۴۰ تغییر کرده و مانند Ba تطابق مثبت با SiO₂ نشان میدهد. شیب مثبت این نمودار (شکل ۷) نشانگر افزایش این عنصر طی روند تفریق است. روند افزایشیRb با K₂O (شکل ۹) میتواند نشان دهندهٔ جانشینی Rb در ساختار آلکالی فلدسپار باشد.

SiO₂ مقـدار Zr از ۲۶ppm تـا ۱۵۶ تغییـر کـرده و رونـدی افزایشـی در مقابـلZo نشـان مـیدهـد. زیـرکنیم جـزء عناصـر لیتوفیـل بـا بـار یـونی زیـاد (HFS) و کـم تحـرک است و با Kd<1 جـزء عناصـر ناسـازگار اسـت [۱۱] بـه طـور کلـی مقـدار زیـرکنیم در نمونههای مورد مطالعه با پیشرفت روند تفریق افزایش مییابد (شکل ۲).

مقدار Y روندی افزایشی در مقابلSiO₂ نشان میدهد. این عنصر شبیه عناصر نادر خاکی سنگین (HREE) رفتار کرده و در آمفیبول، و به مقدار کمتر در پیروکسن وارد میشود [۱۱]. حضور آن در فازهای فرعی از قبیل اسفن و آپاتیت نیز میتواند روی فراوانی این عنصر تأثیر بگذارد. شیب مثبت آن احتمالا در ارتباط با حضور کانیهای فرعی از قبیل آمفیبول، اسفن و آپاتیت در فازهای انتهای تفریق است. Ni، Co یک V و So رفتار ژئوشیمیایی عناصر سازگار از خود نشان داده و با SiO یک تطابق منفی نشان میدهند که مؤید روند تفریق است.

شکل ۲ تغییرات عناصر کمیاب نمونههای مورد مطالعه نسبت SiO₂. علائم مشابه شکل ۶ انتخاب شده-اند.

شکل ۸ نمودار CaO-Sr نمونههای مورد مطالعه. علائم مشابه شکل ۶ انتخاب شدهاند.

شکل ۹ نمودار K_2O-Rb نمونه های مورد مطالعه. علائم مشابه شکل ۶ انتخاب شده اند.

بحث

شواهد شيمي-كانىشناسى تفريق

کلینوپیروکسنهای انواع مختلف سنگهای آذرین بنیان سد کرج شباهتهای بسیاری با یکدیگر دارند و همهٔ آنها در قلمرو پیروکسنهای کلسیم، منیزیم و آهندار و در محدودهٔ اوژیت- دیوپسید قرار میگیرند. از سنگهای حاشیهٔ انجماد سریع و گابروها به سمت سنگهای مونزونیتی به پیروی از افزایش درجهٔ تفریق، فراوانی عناصر اصلی کلینوپیروکسنهای موجود در سنگهای حاشیهٔ انجماد سریع و گابرو در مقایسه با مونزونیتها از عناصرهای آز Ca, Al, Ti, Mg فقیرتر هستند.

علت کم بودن TiO₂ پیروکسن مونزونیتها نسبت به گابروها و نمونههای حاشیهٔ انجماد سریع با فراوانی بیشتر کانیهای تیتانیم دار نظیر تیتانومنیتیت در مونزونیتها می تواند قابل توجیه باشد. به عبارت دیگر تبلور تیتانومنیتیت بیشتر در مونزونیتها باعث خروج Ti از ماگما و فقر این عنصر در پیروکسنهای همزیست با آنها شده است. کاهش Al₂O₃ در پیروکسن مونزونیتها نسبت به سنگهای حاشیهٔ انجماد سریع و گابروها نیز مربوط به فراوانی کانیهای آلومینیم دار نظیر پلاژیوکلاز در مونزونیتهاست، زیرا با تبلور پلاژیوکلاز، Al موجود در ماگما وارد شبکهٔ این کانی شده و لذا پیروکسنهای همزیست با این کانی از Al₂O₃ فقیرتر شدهاند؛ در حالی که پیروکسن گابروها پیش از تبلور پلاژیوکلازها، و بنابرین زمانی که ماگما غنی از Al بوده است متبلور شدهاند. افزایش مقدار Na پروکسن مونزونیتها در ماگما ما در ماگما ما ما سنگهای حاشیهٔ انجماد سریع و گابروها نیز مربوط به ناسازگاری Na در ماگماست عنصر توانسته است تا حدی وارد شبکهٔ پیروکسن شود.

فلدسپار نمونههای گابرویی در محدودهٔ بیتونیت ولابرادوریت، نمونههای حاشیهٔ انجماد سریع در محدودهٔ لابرادوریت و نمونههای مونزونیتی در محدودهٔ الیگوکلاز و آلبیت قرار میگیرند. این تغییرات نشان دهندهٔ کاهش کلسیم از سنگهای گابرویی به نمونههای مونزونیتی است که با روند تفریق ماگما از گابروها به مونزونیتها تطابق دارد.

معمول ترین ساز و کار تفریق جدایش بلورها به روش تهنشست گرانشی است. به طور کلی ماگماها در دمای یکسان در حدود ده درصد سبکتر از کانی و یا سنگ معادل خود هستند [۱۲]، به همین دلیل احتمال تهنشست بلورهای تشکیل شده بيش از احتمال شناور ماندن أنهاست. با وجود اين، اختلاف چگالي تنها عامل تعيين کننده در سرعت تهنشست و ترتیب تهنشینی بلورها نیست بلکه عوامل مهم دیگری مانند قطر بلورها، گرانروی ماگما، نرخ تبلور، سرعت سرد شدن و وجود یا فقدان جریانهای همرفتی نیز باید مورد توجه قرار گیرند. به علاوه تفریق ممکن است به روش انتشار گرمایی، انتشار گرانشی، جریان مادهٔ آبگون، پالایش فشاری، هستهبندی انتخابی، و نـاآمیختگی شـارههـا نیـز بـه وقـوع پیونـدد [۱۳]. در مجموعـهٔ سـنگـهـای مـورد مطالعه مهمترین ساز و کار تفریق، جدا شدن فاز بلورین است. اما بعضی از نمودارها مؤید تفریق به روش انتشار گرانشی نیز هستند، به عنوان مثال مقایسهٔ تغییرات آهن و منیزیم در نمونه های حاشیهٔ انجماد سریع پائینی و بالایی و نیز تغییر مقدار منیزیم در پیروکسن های این دو گروه از سنگها، نشان میدهند که بین عناصر آهن و منیزیم در کرانهٔ بالایی و پائینی یک تفریق صورت گرفته است، به طوریکه سنگهای کرانهٔ بالایی از منیزیم و سنگهای کرانهٔ پائینی از آهن سرشارترند. این امر نشان مے دھد کے پیش از تبلور ماگما، عنصر سنگین آھن بہ روش انتشار گرانشے بہ بخشــهای پــائینی ســقوط کـرده و در واقــع یــک نــوع تفریــق بــه روش انتشــار گرانشــی رخ داده است.

شواهد شیمی سنگ کل تفریق

اخیراً فرایند تفریق به طور گستردهای مورد توجه قرار گرفته است ([۱۴]، [۱۵]، [۱۶], [۱۷], [۱۸]). به طور کلی تغییرات عناصر اصلی و کمیاب در مقابل SiO₂ نمونههای مورد مطالعه، نشان دهندهٔ یک ارتباط زایشی در سنگهای آذرین مختلف مورد مطالعهاند. اما این تغییرات (نمودارهای هارکر) به راحتی قادر نیستند فرایندهای حاکم بر فرایندهای ماگمایی مانند تشخیص ذوب بخشی از تبلور بخشی و نیا اختلاط ماگمایی را به نمایش گذارند [۱۹] و [۲۰]. به عنوان مثال در هر دو فرایند یا اختلاط ماگمایی را به نمایش گذارند [۱۹] و [۲۰]. به عنوان مثال در هر دو فرایند قبیل N, Sc, Ni و مایش کنارند [۱۹] و [۲۰]. به عنوان مثال در هر دو فرایند قبیل اندازگار SiO و مایش می ابند تشخیص و معاور مثال در مارد و فرایند قبیل و تبلور بخشی با افزایش SiO₂، اکسیدهای MgO و Oa و عناصر سازگاری از عناصر ناسازگار مای مایش افزایش می ابند و عمالاً در این خصوص تفاوت روشنی و ناسازگار طی فرایند ذوب و تبلور بخشی متفاوت است. در فرایند ذوب بخشی عناصر ناسازگار مای فرایند ذوب و تبلور بخشی منه منان داده و عناصر سازگار ناسازگار می فرایند ذوب و تبلور بخشی متفاوت است. در فرایند ذوب بخشی عناصر ناسازگار می فرایند ذوب و تبلور بخشی متفاوت است. در فرایند دوب بخشی عناصر باقی می مانند، در صورتی که در فرایند تبلور بخشی به دلیل اینکه عناصر سازگار تمایل شدیدی برای ورود به ساختار کانیها را دارند لذا تغییرات این عناصر شدید ولی عناصر ناسازگار تقریباً بدون تغییر باقی می ماند.

آلاین کوشیری [۱۴] با تکیه بر مطالب بالا و با استفاده از نمودارهای لگاریتمی، روشی برای تشخیص سه فرایند مهم ذوب بخشی، تبلور بخشی و اختلاط ماگمایی ارائه کرد. در این روش از یک عنصر کمیاب کاملا ناسازگار (مانند Rb و Th، یا Zr) در محور قائم نسبت به یک عنصر کاملا سازگار(... Sc, Ni, Co,) در محور افقی، استفاده می شود. اگر نقاط نماینده نمونهها، یک خط راست و تقریباً افقی باشد، به احتمال قوی تبلور بخشی و اگر یک خط راست و تقریباً قائم حاصل شود، ذوب بخشی و در صورتی که روند تغییرات طوری باشد که با افزایش در جهت کاها و Yها یک منحنی کاو تشکیل شود فرایند مؤثر در فرایند ماگما به احتمال قوی اختلاط ماگمایی بوده است.

در شــــكل(۱۰) نمودارهـــای LogLa-LogNi و LogZr-LogNi مجموعــــه نمونههای سنگهای آذرین بنیان سـد كـرج آورده شـدهانـد. چنانكـه ملاحظـه مـیشـود رونـد نمونههای مورد مطالعه نشان دهنده تبلور بخشی هستند.

شکل ۱۰ نمودار لگاریتمی عناصر سازگار نسبت به عناصر ناسازگار نمونههای مورد مطالعه، Zr-Ni (B), La-Ni (A) و (C) نمودار کوشیری [14]. منحنیهای a و b و c در نمودار C به ترتیب نشان دهندهٔ فرایندهای ذوب بخشی، تبلور بخشی و اختلاط ماگمایی هستند.

برداشت

پس از پایان آتشفشانی ائوسن، مخزن ماگمایی پر شده در زیر حوضهٔ تـهنشستی- آتشفشانی سازند کرج نخست به صورت استوک دولریتی در ایـن سازند نفـوذ کـرده وسـپس در جریان پیشرفت چین خوردگی لایههای مذکور در منطقه به صورت یک توده نفوذی بین اعضای تـوف میانی و بالایی در تراز شیل آسارا تزریق شده است. این تودهٔ نفـوذی در حاشیههای پایینی و بالایی دستخوش انجماد سریع شده و سبب تشکیل بافت پرفیری مشخصی در ایـن سـنگها شده است. حاشیهٔ انجماد سریع نامبرده موجب شد تا ماگما بتواند به آرامی سرد شده و فرصت کافی برای ایجاد یک توالی تفریقی مشخصی را از گابرو در پائین به دیوریت و سپس مونزونیت در بالا فراهم آورد. گذر از هریک از این بخشها به دیگری کاملاً تدریجی بوده و شـواهد شـیمی سنگ کل و شیمی کانیها نیز آنرا تائید مینمایند. افزایش مقدار منیـزیم ([≭]gM) پیروکسـنها، درصد آنورتیت پلاژیوکلازها و تغییرات سریع عناصر سازگار (مانند ..., Ni, V) در مقابل عناصر درصد آنورتیت پلاژیوکلازها و تغییرات سریع عناصر سازگار (مانند ..., Ni, V) در مقابل عناصر بر اساس آنالیزهای میکروپروب الکترونی، پیروکسن نمونههای مورد مطالعه در کران چائیدهٔ بالایی از منیزیم و در حاشیه پائینی از آهن سرشارترند. این امر نشان میدهد که تفریق به روش انتشار گرانشی عناصر در ماگمای همگن اولیه پیش از تشکیل حاشیهٔ انجماد سریع رخ میدهد و موجب بالا رفتن نسبت آهن به منیزیم در کران چائیدهٔ پائینی نسبت به کرانهٔ بالایی شده است، اما با توجه به تغییر ترکیب مجموعه سنگهای منطقهٔ مورد مطالعه از گابرو در پایین به دیوریت و مونزودیوریت و سپس مونزونیت در بالا، ساز و کار اصلی تفریق به خصوص با توجه به شکل خاص توده، تفریق به روش جدایش بلورها بوده است.

تشکر و قدردانی

هزینهٔ این پژوهش از محل طرح تحقیقاتی شماره ۵۱۲/۴/۶۳۵ مصوب شورای پژوهشی دانشگاه تهران تامین شده است که بدینوسیله از آن شورای محترم تشکر و قدردانی می شود. همچنین از جناب آقای دکتر محمود صادقیان عضو محترم هیئت علمی دانشگاه صنعتی شاهرود که آنالیزهای میکروپروب الکترونی را در فرانسه انجام داده است صمیمانه سپاسگزاریم.

مراجع

[1] Riviere A., "Remarque sur la stratigraphie de la base de L, Elbourz Central: c.r.scanc", Acad. Sci.paris, 192 (1931), 1246-1247.

[2] Bailley E.B., jones R.C.B., Asfia S, "Notes on the geology of the *Elburz Mountains, northeast of Tehran, Iran*", Q. J. Geol. Soc. London. 104, pt.1,no.413, (1948) 1-42.

[3]Ganser A., Huber H., "Geological observations in the central Elburz, Iran, Schweiz miner. Petrogy", Mitt. 42(2) (1962) 583-630.

[4] Dellenbach J., "Contribution a letude geologique de la region situee a L'est de Tehran (Iran)", Fac. Sci. Univ. strassburg (France) (1964) 117.

[۵] زرعیان س.، فیاض ح.، "بررسی کانی شناسی سنگهای بلورین ایران"، مجله علوم دانشگاه تهران، شماره ۹۰۷ (۱۳۴۳) ص ۴۷-۴۷.

[6] Dedval E., "Zur Geologie des mittleren und unteren karaj Tales, zental Elburz (Iran)", mitt. Geol. inst. E. T. H. U. univ. Zurrich, n.s. 76 (1967) 125.

[۷] ولـیزاده م.و.، "بررسـی پترولـوژی تـوده آذریـن بنیـان سـد کـرج"، مجلـه علـوم دانشـگاه تهران، جلد ۱۶، شماره ۱ و۲ (۱۳۶۶) ص ۵–۲۷. شواهد شیمی-کانیشناسی و شیمی سنگ کل...

[۸] نـورالهی ز.، "پترولـوژی و ژئوشـیمی تـوده نفـوذی بنیـان سـد کـرج"، پایـان نامـه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم دانشگاه تهران (۱۳۸۳) ۱۳۰ صفحه.

[9] Deer W.A., Howie R.A., Zussman J., "An introduction to the rock-forming minerals", Longnan, New york, ISBN 0-470-20516-4(USA) (1992).

[10] Morimoto N., Fabries J., Ferguson A.K., Ginzburg I.V., Ross M., Seifert F.A., Zussman J., Akoi K., Gottaridi, G., "Nomenclature of pyroxenes", Mineral. Mag. 65 (1988) 1-28.

[11] Rollinson H.R., "Using geochemical data" Evalution, presentation, interpretation", London unwin Hyman (1993).

[12] Philpotts A.R., "Principles of igneous and metamorphic petrology", (1990) 384-387.

[13]Wilson M., "Igneous Petrogenesis", London unwin Hyman 466p (1989).

[14] Cocherie A., "Systematic use of trace element distribution pattern in Lg-Log diagrams for plutonic suite", Geochemica and cocmochemica Ata, 50 (1986) 2517-2522.

[15] Fu-yuan Wu., Bor-ming J., Simon A., Wilde Ching-Hua Lo., Tzen-Fu Yui Qiang L., Wen-chun G., De-you S., "Highly fractionated I-type granites in NE China (II): isotopic geochemistry and implications for crustal growth in the Phanerozoic", Lithos 67, Issues 3 (2003) 191-204.

[16] Fu-yuan Wu., De-you S., Bor-ming J., Wilde S., "A Jurassic garnet-bearing granitic pluton from NE China showing tetrad REE patterns", J. of Asian Earth Sciences, 23 Issue 5 (2004) 731-744.

[17] Olivier F., Nicolas C., Stéphane B., Daniel D., "Emplacement processes and cooling history of layered cyclic unit II-7 from the Lovozero alkaline massif (Kola Peninsula, Russia)", Lithos, (2005) In Press.

[18] Philippe M., François B., Henriette L., Hans-Rudolf P., "Modeling of in-situ crystallization processes in the Permian mafic layered intrusion of Mont Collon (Dent Blanche nappe, western Alps)", Lithos, (2005) In Press.

[19] F. Bea G.B., Fershtater P., Montero V.N., Smirnov J.F., "Deformation-driven differentiation of granitic magma: the Stepninsk pluton of the Uralides, Russia", Lithos 81,Issues1-4,(2005)209-233.

[20] Takeshi K., "Magmatic differentiation examined with a numerical model considering multicomponent thermodynamics and

momentum, energy and species transport", Lithos 74, Issues 3-4 (2004) 117-130.